

et Par Linier af den. Han siger her i sin Henvendelse til Befalingsmændene: „Befalingsmændene ved en Værnepligtshær have den dobbelte Opgave at uddanne de værnepligtige til Krigerhvervet og at indvirke opdragende og forædlende paa dem i Uddannelses-tiden. Formaalet er altsaa baade af militær og sædelig Art. Og dog er det kun eet. Soldatens sædelige Opdragelse er lige saa uundværlig for Opfyldelsen af hans Hverv som den militære“. Og videre: „Vis den værnepligtiges sædelige Vandel en uafslædig Opmærksomhed. Virk opmuntrende og advarende, men lad ingen Afvigelse fra det rette upaatalt. Lad eders Omgang med den værnepligtige bære et venligt og kammeratligt Præg. Hovmod karakteriserer den uforstandige eller lavsindede. Se til, at Fritimerne anvendes vel, og at den værnepligtiges Opførsel i disse præges af Dannelse og god Aand. Og endelig, tænker paa Eksemplets Magt — jeg taler til Befalings- og Stampersonel af alle Grader — og glemmer ikke, at Befalingsmændenes Forbillede indvirker stærkt paa de værnepligtiges unge Sind. Maatte enhver være sin egen Dommer!“

Jeg er vis paa, at det er Udtalelser, som den højtærede Forsvarsminister Ord til andet vil underskrive, men Cirkulærer og Dagsbefalinger nytte kun lidt. Lade Befalingsmændene være med at bande og med at behandle Mandskabet slet af Frygt for Straf, kunne de alligevel sagtens finde mange Maader, hvorpaa de kunne drille og fortrædige det og gøre det Livet surt. Imod slikt findes der kun, tror jeg, det Middel at udskille de daarlige Elementer af Hæren og udelukkende ansætte som Lærere paa Skolen Mænd, som ikke ere hildede i Aarhundreder gamle Traditioner, i falske Æresbegreber, Mænd, som forstaa, hvad vor Tid kræver, og som ere i Forstaaelse med den aandelige Udvikling, vort Folk har gennemgaaet i det sidste halve Hundrede Aar. Kunde det ske, vilde Hærens Anseelse stige, og saa vilde mange flere gode Mænd melde sig til Tjeneste som Lærere for Landets Ungdom, saa vilde disse Lærere sætte en Ære i at styrke Soldaternes Fædrelandskærlighed og Nationalfølelse, saa vilde Tonen i Hæren af sig selv blive god, og saa vilde Forholdet mellem Befolkningen og Hæren igen blive godt. Og først da kunne vi med nogen Sandhed tale om, at Forsvarsspørgsmaalet er løst paa en god Maade. Jeg er overbevist om, at den højtærede Forsvarsminister i det væsentlige er enig med mig i disse Betragtninger. Men det vil tage Tid,

og mange Vanskeligheder skulle overvindes, før dette Maal er naaet.

Naar jeg har udtalt mig her, som jeg har, er det i Ønsket om, at det maa vise sig, at jeg har været Tolk for Flertallet i dette Ting og for den offentlige Menings Syn paa dette vigtige Forhold, saa at begge Dele, baade den danske Rigsdag og den offentlige Mening, kunne være en særdeles kraftig Støtte for den højtærede Ministers sikkert gode Villie til at reformere paa dette Omraade. Og hvad jeg har opstillet som et Maal for Hæren, gælder selvfølgelig i lige Grad for Flaaden. Jeg skal da slutte med at udtale Ønsket om, at det store Antal af udmærkede og rettænkende Officerer, der kunne glæde sig ved at besidde Mandskabets Tillid, Agtelse og Hengivenhed, maa ligesom Underofficererne erkende, at der er daarlige Elementer blandt dem, der bør fjernes. Dette vilde være til Ungdommens, til Landets og til Forsvarssagens sande Gavn. Endelig skal jeg udtale det Haab, at den Minister — forhaabentlig bliver det den nuværende højtærede Forsvarsminister —, der faar den vigtige Opgave ifølge Hærløven inden 1914 at lade udarbejde Lovforslag om Tilgang af Befalingsmænd til Hæren og Flaaden og om deres Uddannelse, maa have en lykkelig Haand til efter Samraad med Befalingsmænd af alle Grader — jeg mener baade Officerer og Underofficerer — at lægge Grunden til en Hær, som Folket kendes ved og gerne betror sine Sønner til.

P. T. Nielsen: Jeg vil begynde med at give min Tilslutning til en Del af de Udtalelser, som det ærede Medlem, der nu talte, (Pinstrup) fremkom med, en Tilslutning til det Krav, han rejste om en Reform af Befalingsmandsuddannelsen, og en Tilslutning til den Henstilling, han i saa Henseende kom med til den højtærede Forsvarsminister. Jeg er ogsaa overbevist om, at den nuværende Forsvarsminister vil lade sig det være magtpaaliggende, naar ske kan, at gennemføre en Reform paa dette Omraade, og jeg er overbevist om, at han i sin Administration — og jeg tror at vide, at det allerede er sket — ved Ansættelse af Lærere paa denne Skole vil tage Hensyn til, at de Krav, som nu bleve rejste af det ærede Medlem fra Sæby (Pinstrup), kunne ske Fyldest. Den højtærede Forsvarsminister har ved sine offentlige Udtalelser Gang paa Gang sagt, at det særligt vilde være ham magtpaaliggende at gennemføre en bedre Tone i Hæren.

I øvrigt bad jeg nærmest om Ordet for